

Uradni list

Evropske unije

C 300

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Informacije in objave

12. december 2007

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Svet	
2007/C 300/01	Resolucija Sveta z dne 15. novembra 2007 o izobraževanju in usposabljanju kot ključnih gibalnih lizbonske strategije	1
	II <i>Sporočila</i>	
	SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Komisija	
2007/C 300/02	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4817 – Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) (1)	3
2007/C 300/03	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4946 – Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia) (1)	3
2007/C 300/04	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4947 – Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) (1)	4
2007/C 300/05	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4581 – Imperial Tobacco/Altadis) (1)	4
2007/C 300/06	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4122 – Burda/Hachette/JV) (1)	5

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

Svet

2007/C 300/07	Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta dne 15. novembra 2007, o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev	6
---------------	---	---

Komisija

2007/C 300/08	Menjalni tečaji eura	10
---------------	----------------------------	----

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

2007/C 300/09	Povzetek podatkov, ki so ga predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES o državni pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov in spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001	11
2007/C 300/10	Sporočilo Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/9/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah ⁽¹⁾	14
2007/C 300/11	Povzetek podatkov, ki so ga predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES o državni pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov in spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001	16

V *Objave*

UPRAVNI POSTOPKI

Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

2007/C 300/12	Obvestilo o javnih natečajih OHIM/AD/01-02/07 in OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	--	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM KONKURENČNE POLITIKE

Komisija

2007/C 300/13	Državna pomoč – Poljska – Državna pomoč št. C 34/07 (prej N 93/06) – Uvedba sistema davka na tonažo v korist pomorskemu prevozu – Poziv k predložitvi pripomb na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Predhodna prijava koncentracije (Zadeva št. COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications) – Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku ⁽¹⁾	37

DRUGI AKTI

Komisija

2007/C 300/15	Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila	38
---------------	---	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

SVET

RESOLUCIJA SVETA

z dne 15. novembra 2007

o izobraževanju in usposabljanju kot ključnih gibalnih lizbonske strategije

(2007/C 300/01)

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB UPOŠTEVANJU:

2005-2008 in ki pozivajo k povečanju naložb v človeški kapital ter k prilagoditvi sistemov izobraževanja in usposabljanja novim zahtevam glede usposobljenosti ⁽⁴⁾;

1. strateškega cilja, ki ga je Evropski uniji zastavil Evropski svet 23. in 24. marca 2000 v Lizboni ⁽¹⁾, namreč „*naj EU postane najbolj konkurenčno in dinamično, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, sposobno trajnostne gospodarske rasti, ki bo zagotavljala številnejša in boljša delovna mesta ter večjo socialno kohezijo*“, ter ob upoštevanju posebne naloge, ki jo je Evropski svet dal ministrom za izobraževanje, naj „*na splošno preučijo konkretne prihodnje cilje izobraževalnih sistemov ter se pri tem osredotočijo na zadeve in prednostne naloge skupnega pomena ob spoštovanju nacionalne raznolikosti*“;
 2. skupnih ciljev v okviru podrobnega delovnega programa o nadaljnjih ukrepih v zvezi s cilji sistemov izobraževanja in usposabljanja v Evropi (delovni program „Izobraževanje in usposabljanje 2010“), ki je bil sprejet na zasedanju Evropskega sveta v Barceloni marca 2002 ⁽²⁾, ter napredka v zvezi z razvojem odprte metode usklajevanja, ki je odprla možnosti za nadaljnje sodelovanje znotraj Unije na področju izobraževanja in usposabljanja;
 3. Resolucije Sveta z dne 27. junija 2002 o vseživljenjskem učenju ⁽³⁾, v skladu s katero naj bi države članice spodbujale vseživljenjsko učenje za vse z razvijanjem in izvajanjem celovitih in skladnih strategij vseživljenjskega učenja;
 4. vmesnega pregleda lizbonske strategije, ki ga je opravil Evropski svet na zasedanju spomladi 2005, in zlasti integriranih smernic, ki so bile sprejete naknadno za obdobje
 5. sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 14. novembra 2006 o učinkovitosti in pravičnosti v izobraževanju in usposabljanju, v katerih je bilo poudarjeno, da razvoj učinkovitih in pravičnih visokokakovostnih sistemov izobraževanja in usposabljanja znatno prispeva k zmanjšanju nevarnosti za brezposelnost, socialno izključenost in izgubljen človeški potencial v sodobnem, na znanju temelječem gospodarstvu ⁽⁵⁾;
 6. sklepov Evropskega sveta s spomladanskega zasedanja 2007 ⁽⁶⁾, v katerih je bilo poudarjeno, da sta izobraževanje in usposabljanje predpogoja za dobro delujoč trikotnik znanja (izobraževanje – raziskave – inovacije) ter da imata ključno vlogo pri ustvarjanju delovnih mest in spodbujanju rasti;
- ob SEZNANITVI z nedavnim sporočilom Komisije ⁽⁷⁾ o oceni prvih treh let revidirane lizbonske strategije za večjo rast, boljšo konkurenčnost in več inovacij ter določitvi nekaterih ključnih izzivov za prihodnost;

⁽¹⁾ Dok. SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ UL C 142, 14.6.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL C 163, 9.7.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Priporočilo Sveta 2005/601/ES o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Skupnosti (2005 do 2008) in Sklep Sveta 2005/600/ES o smernicah za politike zaposlovanja držav članic.

⁽⁵⁾ UL C 298, 8.12.2006, str. 3.

⁽⁶⁾ Dok. 7224/07 (odstavek 15).

⁽⁷⁾ COM(2007) 581 konč. – Sporočilo Komisije z naslovom: Evropski interes – Uspeh v času globalizacije.

DA BI se zagotovilo, da se v celoti prizna nepogrešljiva vloga izobraževanja in usposabljanja z vidika vseživljenjskega učenja za lizbonsko strategijo, prispevalo k prihodnjim predlogom o naslednji fazi lizbonske strategije in da bi se oblikovala močnejša vzajemna povezava med novo fazo in z njo povezanim delovnim programom „Izobraževanje in usposabljanje 2010“;

DA BI se poleg tega poudaril dodaten prispevek izobraževanja in usposabljanja, ne le pri ciljnih lizbonske strategije o rasti in delovnih mestih, temveč tudi pri obvladovanju drugih izzivov, s katerimi se spopadajo evropske družbe, kot so naraščajoča globalizacija, demografska gibanja in priseljevanje, tehnološki napredek, podnebne spremembe in trajnostni razvoj –

POUDARJA, da:

1. tvori izobraževanje in usposabljanje enega od vrhov trikotnika znanja, obenem pa sta ključnega pomena za zagotavljanje obsežnega znanja, spretnosti in ustvarjalnosti, potrebnih za raziskave in inovacije. To je temelj, od katerega sta odvisna prihodnja rast Evrope in blaginja njenih državljanov;
2. bi moralo izvajanje celovitih in skladnih strategij vseživljenjskega učenja ustrezati ciljem učinkovitosti in pravičnosti in hkrati spodbujati odličnost, inovativnost in ustvarjalnost. Sistemi izobraževanja in usposabljanja naj ne bi zagotovili le podlage za večjo gospodarsko konkurenčnost in boljše zaposlitvene možnosti posameznikov, temveč tudi močnejšo socialno kohezijo, trajnostni razvoj, osebno izpolnitev in dejavno udeležbo državljanov v družbi;
3. lahko boljše izobraževanje v zgodnjem otroštvu, spodbujanje pridobivanja ključnih sposobnosti, povečanje privlačnosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja, razvoj vseživljenjskega svetovanja, izboljšanje dostopnosti nadaljnega izobraževanja in visokega šolstva ter njune odličnosti, širitev izobraževanja za odrasle in izboljšanje kakovosti izobraževanja učiteljev zagotavljajo boljšo usposobljenost vseh državljanov, ki zaradi tega lažje dejavno sodelujejo pri socialnem in ekonomskem razvoju;
4. sta izobraževanje in usposabljanje zaradi vse različnejših izobraževalnih okolij, iz katerih prihajajo študenti, bistvena za vključevanje v evropske ekonomije in družbe ter za spodbujanje medkulturnega dialoga;
5. bi lahko okrepili okvirne pogoje za vseživljenjsko učenje, in sicer s spodbujanjem razvoja učnih organizacij in partnerstev, vključno z interesnimi skupinami in delodajalci, in z razvojem infrastrukture za e-učenje, za ugotavljanje potreb po strokovni usposobljenosti, priznavanje učnih izidov in za vseživljenjsko svetovanje, pa tudi z raziskovanjem možnih novih finančnih ureditev.

V SKLADU S TEM DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO POZIVA, naj v okviru svojih pristojnosti:

1. izpostavijo pomen izobraževanja in usposabljanja v celotni lizbonski strategiji – predvsem naj v delu integriranih smernic za rast in delovna mesta, ki se nanaša na „konkurenčnost“, izpostavijo ključno mesto, ki ga imata v trikotniku znanja skupaj z raziskavami in inovacijami, in naj v delu smernic, ki se nanaša na delovna mesta, poudarijo, da je vseživljenjsko učenje bistvenega pomena za uspešnost evropskih državljanov in za njihovo dosledno sodelovanje v gospodarstvu, temelječem na znanju, ter zagotovijo, da bodo lahko vse skupine, vključno s tistimi, ki jim grozi izključenost, razvijale znanja, spretnosti in sposobnosti, ki so za to potrebne;
2. poudarijo, da izobraževanje in usposabljanje ne prispevata le k spodbujanju zaposlovanja, konkurenčnosti in inovacij, temveč tudi k spodbujanju socialne kohezije, aktivnega državljanstva in osebne izpolnitve, ter rešujeta druge izzive, s katerimi se trenutno spopadajo evropske družbe;
3. zagotovijo, da se politika izobraževanja in usposabljanja tesno uskladi s politikami na drugih področjih, na primer na področju raziskav, podjetništva in inovacij, informacijske družbe, zaposlovanja, socialnih zadev, mladine, kulture, zdravstva, migracij in zunanjih odnosov, spodbudijo sodelovanje med Svetom za izobraževanje in drugimi sestavami Sveta ter razmislijo o načinih, kako bi se bolj upoštevala mnenja zainteresiranih strani;
4. okrepijo strateško vlogo Sveta za izobraževanje pri odprti metodi usklajevanja v izobraževanju in usposabljanju, zlasti z izkoriščanjem rezultatov v procesih oblikovanja politike tako na evropski ravni kot na ravni držav članic in z razvijanjem solidne osnove znanja za politiko izobraževanja in usposabljanja;
5. zagotovijo jasno povezavo med delovnim programom „Izobraževanje in usposabljanje“ in lizbonskimi integriranimi smernicami za rast in delovna mesta; hkrati naj izboljšujejo organizacijo skupnega dela držav članic in Komisije na tem področju ter glede delovnega programa po letu 2010 še naprej razmišljajo o glavnih prednostnih nalogah programa in načinih razvoja celovitejšega pristopa k izobraževanju in usposabljanju z vidika vseživljenjskega učenja.

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

KOMISIJA

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Št. primera COMP/M.4817 – Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)****(Besedilo velja za EGP)**

(2007/C 300/02)

Dne 6. decembra 2007 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglašala za združljivo s skupnim trgov. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravnih številkih primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32007M4817. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo (<http://eur-lex.europa.eu>).

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Št. primera COMP/M.4946 – Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)****(Besedilo velja za EGP)**

(2007/C 300/03)

Dne 5. decembra 2007 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglašala za združljivo s skupnim trgov. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravnih številkih primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32007M4946. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo (<http://eur-lex.europa.eu>).

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Št. primera COMP/M.4947 – Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)****(Besedilo velja za EGP)**

(2007/C 300/04)

Dne 27. novembra 2007 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglašala za združljivo s skupnim trgov. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravljenih številkih primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32007M4947. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo (<http://eur-lex.europa.eu>).

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Št. primera COMP/M.4581 – Imperial Tobacco/Altadis)****(Besedilo velja za EGP)**

(2007/C 300/05)

Dne 18. oktobra 2007 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglašala za združljivo s skupnim trgov. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravljenih številkih primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32007M4581. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo (<http://eur-lex.europa.eu>).

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji
(Št. primera COMP/M.4122 – Burda/Hachette/JV)

(Besedilo velja za EGP)

(2007/C 300/06)

Dne 26. aprila 2006 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglaša za združljivo s skupnim trgov. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravnih števil primero, datumov odločb ter področij,
 - v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32006M4122. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SVET

Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta dne 15. novembra 2007, o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev ⁽¹⁾

(2007/C 300/07)

SVET EVROPSKE UNIJE IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC, KI SO SE SESTALI V OKVIRU SVETA EVROPSKE UNIJE –

učitelji za zadovoljevanje spreminjajočih se potreb družbe, pomen zagotavljanja pogojev za podporo učiteljem pri začetnem izobraževanju in usposabljanju na delovnem mestu ter pomen zaposlovanja ljudi z izkušnjami z drugih področij na področju poučevanja in usposabljanja ⁽⁴⁾.

OB UPOŠTEVANJU naslednjega:

1. Evropski svet, ki se je 23. in 24. marca 2000 sestel v Lizboni, je v svojih sklepih poudaril, da je vlaganje v ljudi ključnega pomena za vlogo, ki naj bi jo Evropa imela v gospodarstvu znanja, države članice pa pozval, naj „sprejmejo ukrepe za odpravo ovir pri mobilnosti učiteljev in si prizadevajo privabiti visoko kakovostne učitelje“ ⁽²⁾.
2. V poročilu Odbora za izobraževanja Evropskemu svetu iz februarja 2001 o konkretnih prihodnjih ciljnih sistemov izobraževanja in usposabljanja je bila poudarjena spreminjajoča se vloga učiteljev, ki ob prenašanju znanja „delujejo tudi kot mentorji, ki učence usmerjajo na njihovi samostojni poti do znanja“ ⁽³⁾.
3. V cilju 1.1 delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ – *izboljšanje izobraževanja in usposabljanja za učitelje in vodje usposabljanj* je poudarjeno, kako pomembno je dobro usposobljene in motivirane ljudi pritegniti v učiteljski poklic in jih tam tudi obdržati; izpostavljen je tudi pomen opredelitve znanja in spretnosti, ki jih potrebujejo
4. V resoluciji Sveta z dne 27. junija 2002 o vseživljenjskem učenju so bile države članice pozvane, naj izboljšajo izobraževanje in usposabljanje učiteljev, ki delujejo na področju vseživljenjskega učenja, da bi pridobili potrebno znanje in spretnosti za razvoj družbe znanja. ⁽⁵⁾
5. Skupno vmesno poročilo Sveta in Komisije z dne 26. februarja 2004 o napredku pri doseganju lizbonskih ciljev na področju izobraževanja in usposabljanja ⁽⁶⁾ je bilo osredotočeno na skupna evropska načela glede kompetenc in kvalifikacij, ki jih potrebujejo učitelji, da bi izpolnili svojo spreminjajočo se vlogo v družbi znanja. ⁽⁷⁾
6. V skupnem vmesnem poročilu Sveta in Komisije z dne 23. februarja 2006 o izvajanju delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ je bilo poudarjeno, da so „ključnega pomena za izboljšanje učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja tudi naložbe v usposabljanje učiteljev in vodij usposabljanj ter krepitev vodenja ustanov za izobraževanje in usposabljanje“ ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Ti sklepi se nanašajo na učitelje v splošnem izobraževanju in začetnem poklicnem izobraževanju; za namene teh sklepov je učitelj oseba, ki ima priznan status učitelja (oziroma temu ustrezen status) v skladu z zakonodajo in prakso države članice. Sem ne sodijo osebe, zaposlene izven formalnega sistema izobraževanja in usposabljanja, saj je delo, ki ga opravljajo, drugačne narave in poteka v drugačnih okoliščinah.

⁽²⁾ Dok. SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ Dok. 5980/01.

⁽⁴⁾ UL C 142, 14.6.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 163, 9.7.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dok. 6905/04.

⁽⁷⁾ Prilogi I in II k dok. 12414/07 ADD 1.

⁽⁸⁾ UL C 79, 1.4.2006, str. 1.

7. V Sklepih Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o učinkovitosti in pravičnosti v izobraževanju in usposabljanju z dne 14. novembra 2006 je navedeno, da so „*motiviranost, usposobljenost in sposobnosti učiteljev, inštruktorjev, drugega učiteljskega osebja ter svetovalnih služb in služb socialnega skrbstva, pa tudi kakovost vodenja v šolah ključni dejavniki pri doseganju visokokakovostnih učnih rezultatov*“ in da bi bilo „*prizadevanja učiteljskega osebja [...] treba podpreti s stalnim poklicnim razvojem*“.
8. V Sklepih Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o prihodnjih prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja z dne 14. novembra 2006 je poudarjena potreba po visoko usposobljenih učiteljih, ki se stalno strokovno izpopolnjujejo ⁽⁹⁾.
9. V sklepu št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o uvedbi akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja je v okviru programa Comenius določen natančen cilj dviga kakovosti in evropske razsežnosti izobraževanja učiteljev ⁽¹⁰⁾.
10. V Priporočilu 2006/961/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ⁽¹¹⁾ so določeni najnižja stopnja znanja in spretnosti ter odnos, ki bi jih morali pred koncem osnovnega izobraževanja in usposabljanja usvojiti vsi učenci, da bi lahko sodelovali v družbi znanja, in ki – glede na to, da se medsebojno prepletajo – zahtevajo več sodelovanja in skupinskega dela učiteljev ter pristop do učenja, ki presega tradicionalne meje med učnimi predmeti –

POZDRAVLJAJO sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 23. avgusta 2007 o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev ⁽¹²⁾, v katerem je kakovost poučevanja in izobraževanja učiteljev opredeljena kot ključni dejavnik za doseganje višje stopnje izobrazbe in uresničevanje lizbonskih ciljev; v sporočilu so temu ustrezno navedeni predlogi s ciljem ohranjanja in izboljšanja te kakovosti.

PONOVO POTRJUJEJO, da ima kljub odgovornosti posameznih držav članic za organizacijo in vsebino sistemov izobraževanja in usposabljanja ter za uresničevanje cilja 1.1 delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ – ter ob dejstvu, da uživajo šole v mnogo državah članicah znatno stopnjo avtonomije, – evropsko sodelovanje velik pomen pri soočanju držav članic s skupnimi izzivi, zlasti s pomočjo odprte

metode usklajevanja, ki vključuje razvoj skupnih načel in ciljev, ter skupnih pobud, kot so dejavnosti vzajemnega učenja, izmenjava izkušenj in dobrih praks ter medsebojno spremljanje.

MENIJO, da:

1. je visoko kakovostno poučevanje prvi pogoj za visoko kakovostno izobraževanje in usposabljanje, ki odločilno vplivata na dolgoročno konkurenčnost Evrope ter njeno sposobnost ustvarjanja več delovnih mest in pospeševanja rasti v skladu z lizbonskimi cilji, povezana pa sta tudi z drugimi zadevnimi področji, kot so gospodarska in socialna politika ter področje raziskav;
2. je enako pomembno dejstvo, da je poučevanje storitev znatnega družbenega pomena: učitelji imajo ključno vlogo pri omogočanju ljudem, da spoznajo in razvijejo svoje sposobnosti in potencial za osebno rast in blaginjo, ter jim pomagajo pri ustvarjanju široke palete znanja, spretnosti in bistvenih kompetenc, ki jih potrebujejo kot državljani v osebni, družbeni in poklicni življenju;
3. je sposobnost učiteljev, da se znajo spopasti z izzivi vedno večje socialne in kulturne raznolikosti v razredu, ključnega pomena za razvoj pravičnejših izobraževalnih sistemov in za napredek v smeri zagotavljanja enakih možnosti za vse;
4. je izobraževanje in usposabljanje učiteljev pomembna sestavina modernizacije evropskih sistemov izobraževanja in usposabljanja; v prihodnje bo k višji stopnji izobrazbe in hitrosti napredka pri doseganju skupnih ciljev delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ pripomogel obstoj učinkovitega sistema izobraževanja učiteljev;
5. bi se morale države članice glede na zgoraj navedeno prednostno posvetiti ohranjanju in izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev na celotni poklicni poti.

UGOTAVLJAJO, da:

1. številne družbene, kulturne, gospodarske in tehnološke spremembe pred učiteljski poklic postavljajo nove zahteve in spodbujajo potrebo po oblikovanju takšnih pristopov k poučevanju, ki bodo bolj osredotočeni na razvoj sposobnosti, večji poudarek pa naj bi bil tudi na učnih rezultatih.

Od učencev se pri usvajanju ključnih sposobnosti za življenje vedno bolj pričakuje, da bodo razvili večjo avtonomnost pri učenju in prevzeli odgovornost za učenje.

⁽⁹⁾ UL C 298, 8.12.2006, str. 8.

⁽¹⁰⁾ UL L 327, 24.11.2006, str. 45.

⁽¹¹⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 5.

⁽¹²⁾ Dok. 12414/07 + ADD 1 + ADD 2.

Poleg tega učenci lahko prihajajo iz vse bolj različnih okolij in imajo zelo široko paleto sposobnosti.

Da bi učitelji lahko svoje metode poučevanja prilagodili novim potrebam učencev, morajo redno obnavljati že usvojene spretnosti in/ali razvijati nove;

2. nove zahteve, s katerimi se soočajo učitelji, oblikujejo potrebo po novih učnih okoljih in novih pristopih k poučevanju; zaradi teh zahtev je potrebna tudi visoka raven strokovnosti.

Šole so vedno bolj avtonomna in odprta učna okolja, zato učitelji prevzemajo vse večjo odgovornost za vsebino, organizacijo in spremljanje učnega procesa, pa tudi za lastni, osebni poklicni razvoj na celotni poklicni poti;

3. vse to za ustanove, ki izobražujejo učitelje, za izobraževalce učiteljev in šole predstavlja nove izzive pri oblikovanju ali izvajanju programov, tako za bodoče kot za že uveljavljene učitelje. Da bi se lahko sistemi izobraževanja učiteljev uspešno soočili s temi izzivi, je potrebno boljše usklajevanje med različnimi stopnjami izobraževanja učiteljev – od začetnega izobraževanja prek dodatne podpore pri uvajanju v poklic („pripravnništvo“⁽¹³⁾) do strokovnega razvoja na delovnem mestu.

Poleg tega učitelji potrebujejo večje spodbude, da bodo vse svoje strokovno življenje nadaljevali izpopolnjevanje svojega znanja; potrebna so tudi prizadevanja, da se zagotovi, da bi izobraževanje na delovnem mestu ustrezalo potrebam poučevanja glede kakovosti in pogostosti;

4. je treba v nekaterih državah članicah k učiteljskemu poklicu privabiti nove ljudi, tudi primerno kvalificirane ljudi z izkušnjami iz drugih poklicev, izkušene učitelje pa prepričati, naj ostanejo v tem poklicu in se ne upokojujejo predčasno oziroma izbirajo druge poklice.

Večja kakovost izobraževanja učiteljev je lahko eden od načinov za to, da učiteljski poklic postane privlačna poklicna izbira.

⁽¹³⁾ Izraz „pripravnništvo“ se nanaša na proces v nekaterih državah članicah, v okviru katerega je učiteljem, ki so se pred kratkim izšolali za ta poklic, v prvem letu zaposlitve zagotovljena dodatna podpora (npr. v obliki mentorstva, usposabljanja, svetovanja), da lahko prevzamejo svojo novo vlogo v šoli in poklicu; tako je olajšan prehod med začetnim izobraževanjem učiteljev in dejansko poklicno prakso.

SE v okviru svojih odgovornosti STRINJAJO, da:

1. si je treba prizadevati, da bi učitelji:

- pridobili kvalifikacije na visokošolskih ustanovah⁽¹⁴⁾, kjer je študij, oprt na raziskave, ustrezno uravnotežen s poučevanjem v praksi;
- imeli strokovno znanje s področja svojih predmetov, pa tudi potrebne pedagoške sposobnosti;
- imeli dostop do učinkovitih programov podpore pri uvajanju v poklic na začetku svoje poklicne poti;
- imeli celotno poklicno pot dostop do ustrezne podpore v obliki mentorstva;
- celotno poklicno pot bili deležni spodbud in podpore pri ugotavljanju učnih potreb in pridobivali novo znanje, spretnosti in sposobnosti prek formalnega, priložnostnega in neformalnega učenja, vključno z izmenjavami in praksami v tujini;

2. si je treba prizadevati, da bi učitelji na vodilnih položajih poleg svoje usposobljenosti za poučevanje in izkušenj imeli dostop do visokokakovostnega usposabljanja na področju šolske uprave in vodenja;

3. se postavi cilj zagotoviti usklajen in povezan sistem začetnega izobraževanja, podpore pri uvajanju v poklic in nadaljnega strokovnega razvoja učiteljev, za katerega bodo na voljo ustrezni viri in katerega kakovost bo zagotovljena;

4. se preuči sprejetje ukrepov za dvig ravni kvalifikacij in stopnje praktičnih izkušenj, ki se zahtevajo za zaposlovanje učiteljev;

5. se spodbujajo tesnejše povezave in partnerstva med šolami – ki naj se razvijejo v „učne skupnosti“ – in ustanovami, ki izobražujejo učitelje, obenem pa naj se zagotovi, da bodo te ustanove izvajale usklajene, visoko kakovostne in ustrezne programe izobraževanja učiteljev kot učinkovit odziv na nove potrebe šol, učiteljev in širše družbe;

⁽¹⁴⁾ Tisti, ki delajo na področju začetnega poklicnega izobraževanja, pa so visoko usposobljeni na svojem strokovnem področju in imajo primerne pedagoške kvalifikacije.

6. se med začetnim izobraževanjem učiteljev, pri podpori pri uvajanju v poklic in skozi nadaljnji poklicni razvoj spodbuja usvajanje kompetenc, s pomočjo katerih bodo učitelji lahko:
- poučevali prečne kompetence, kot so navedene v priloženi listi o ključnih kompetencah ⁽¹⁵⁾,
 - ustvarili varno in privlačno šolsko okolje, temelječe na vzajemnem spoštovanju in sodelovanju,
 - učinkovito poučevali v heterogenih razredih učencev iz različnih socialnih in kulturnih okolij in s širokim razponom sposobnosti in potreb, tudi s posebnimi učnimi potrebami,
 - tesno sodelovali s kolegi, starši in širšo skupnostjo,
 - sodelovali pri razvijanju šol ali centrov za usposabljanje, v katerih so zaposleni,
 - razvijali novo znanje in bili inovativni s sodelovanjem pri reflektivni praksi in raziskavah,
 - uporabljali IKT pri različnih opravilih ter pri svojem nadaljnjem poklicnem razvoju,
 - postali avtonomni učenci pri svojem lastnem poklicnem razvoju vso poklicno pot;
7. se ustrezno podprejo ustanove, ki izobražujejo učitelje, ter podprejo izobraževalci učiteljev, da bi omogočili razvoj inovativnih odzivov na nove zahteve na področju izobraževanja učiteljev;
8. se podprejo programi mobilnosti za učitelje, študente, ki se izobražujejo za ta poklic, in izobraževalce učiteljev; takšni programi naj bi močno vplivali na njihov poklicni razvoj ter spodbujali boljše razumevanje kulturnih razlik in krepili zavest o evropski razsežnosti poučevanja;
9. bodo storili, kar je potrebno za to, da učiteljski poklic postane bolj privlačna poklicna izbira.

POZIVAJO DRŽAVE ČLANICE naj OB PODPORI KOMISIJE:

1. sodelujejo pri krepitvi evropskega sodelovanja v okviru odprte metode usklajevanja – v posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi ter kot presečen politični cilj delovnega programa „Izobraževanje in usposabljanje 2010“ in programa, ki mu bo sledil –, da bi spodbudili izvajanje političnih prednostnih nalog s področja izobraževanja učiteljev, opisanih v teh sklepih;
2. uporabijo vse razpoložljive instrumente, kot so tisti, ki tvorijo odprto metodo usklajevanja, program za vseživljenjsko učenje, Sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj in Evropski socialni sklad, da bi s celovitim pristopom spodbudili z dokazi podprto znanje, ki je pomembno za politike izobraževanja učiteljev, dodatne pobude za vzajemno učenje, inovativne projekte izobraževanja učiteljev ter mobilnost učiteljev, izobraževalcev učiteljev in študentov, ki se izobražujejo za učiteljski poklic.

⁽¹⁵⁾ Glej opombo 11 tega dokumenta.

KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

11. decembra 2007

(2007/C 300/08)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,4672	RON	romunski leu	3,5196
JPY	japonski jen	164,24	SKK	slovaška krona	33,098
DKK	danska krona	7,4607	TRY	turška lira	1,7175
GBP	funt šterling	0,716	AUD	avstralski dolar	1,6575
SEK	švedska krona	9,405	CAD	kanadski dolar	1,482
CHF	švicarski frank	1,665	HKD	hongkonški dolar	11,4415
ISK	islandska krona	89,87	NZD	novozelandski dolar	1,8709
NOK	norveška krona	7,9975	SGD	singapurski dolar	2,1161
BGN	lev	1,9558	KRW	južnokorejski won	1 356,13
CYP	ciprski funt	0,585274	ZAR	južnoafriški rand	9,8583
CZK	češka krona	26,04	CNY	kitajski juan	10,8287
EEK	estonska krona	15,6466	HRK	hrvaška kuna	7,3195
HUF	madžarski forint	251,62	IDR	indonezijska rupija	13 608,28
LTL	litovski litas	3,4528	MYR	malezijski ringit	4,863
LVL	latvijski lats	0,6976	PHP	filipinski peso	60,683
MTL	malteška lira	0,4293	RUB	ruski rubelj	35,894
PLN	poljski zlot	3,5744	THB	tajski bat	44,419

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

Povzetek podatkov, ki so ga predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES o državni pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov in spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001

(2007/C 300/09)

Številka XA: XA 13/07

Država članica: Nizozemska

Regija: Provincie Limburg

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouwsector

Pravna podlaga: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: Enkratna pomoč v višini 100 000 EUR (16,89 % skupnih stroškov v višini 592 000 EUR) za WUR

Največja intenzivnost pomoči: 100 %

Datum začetka izvajanja: 20 dni po sprejetju odločitve s strani pokrajinskega odbora Limburga (Gedeputeerde Staten van Limburg) z dne 30. januarja 2007

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Projekt bo trajal do 1. februarja 2008. Pomoč mora biti določena v roku 6 mesecev po koncu projekta, tj. do 1. avgusta 2008

Cilj pomoči: Izboljšanje položaja podjetij iz primarnega kmetijskega sektorja, ki se ukvarjajo s praktičnim usposabljanjem. Sekundarni cilj je uvedba usposabljanja, ki se osredotoča na sposobnosti. Pomoč, ki jo prejme WUR, je namenjena za strokovno pomoč podjetjem, ki se ukvarjajo z usposabljanjem, in sicer v obliki 10-dnevnega tečaja ter podpore pri pripravi poslovnega načrta in izvedbi ocene

Zadevni gospodarski sektorji: Primarni kmetijski sektor, zlasti intenzivna živinoreja in vrtnarstvo

Uporablja se člen 15 uredbe o izjemah.

Upravičeni stroški znašajo 592 000 EUR

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Spletni naslov: www.limburg.nl; pojdi na „zoek in limburg“ in vpiši „bevordering van de economische ontwikkeling“

Drugi podatki: Se ne uporablja

Številka XA: XA 194/07

Država članica: Republika Litva

Regija: —

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemas Nr. XA 64/07)

Pravna podlaga:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: 10 000 000 LTL v skladu z uradnim menjalnim tečajem za euro (2 898 550 EUR)

Največja intenzivnost pomoči: Do višine 100 % za stroške odstranitve in uničenja poginulih živali, kjer obstaja obveznost izvajanja testiranja na TSE zadevnih poginulih živali

Do višine 100 % za stroške odstranitve poginulih živali

Do višine 75 % za stroške uničenja teh poginulih živali

Datum začetka izvajanja: 1. avgust 2007

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Do 31. decembra 2013

Cilj pomoči: Pomoč MSP

Pomoč podjetjem in kmetom, ki delujejo v živinorejskem sektorju, da bi zagotovili skladen program za nadzor in varno odstranjevanje vseh poginulih živali

Uporablja se člen 16 Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006

Upravičeni stroški:

1. stroški odstranitve in uničenja poginulih živali, kjer obstaja obveznost izvajanja testiranja na TSE zadevnih poginulih živali;
2. stroški odstranitve in uničenja poginulih živali, kjer ne obstaja obveznost izvajanja testiranja na TSE zadevnih poginulih živali

Zadevni sektor(-ji): Primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Internetni naslov:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Druge informacije: Odkar so 1. maja 2007 začela veljati nova pravila o državni pomoči za odstranitev in uničenje živalskih stranskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, je postalo jasno, da je treba nekatera pravila spremeniti, zlasti tisto, ki zadeva izplačevanje predplačila za tekoči mesec podjetjem, ki se ukvarjajo s predelavo živalskih stranskih proizvodov.

V okviru nove sheme pomoči se je izrazito podaljšalo časovno obdobje, potrebno za preverjanje podatkov, ki jih predložijo podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo živalskih stranskih proizvodov; zato se državna pomoč, dodeljena za nadomestilo stroškov odstranitve in uničenja živalskih proizvodov, plačuje 40-45 koledarskih dni po tem, ko so ti stroški nastali.

Ker se podjetja srečujejo s finančnimi težavami, kadar na lastne stroške odstranjujejo in uničujejo živalske stranske proizvode,

pravila določajo, da so podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo živalskih stranskih proizvodov, upravičena do predplačila za tekoči mesec

Številka XA: XA 195/07

Država članica: Republika Slovenija

Regija: Območje Mestne občine Ptuj

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Dodeljevanje državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Pravna podlaga: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju:

2007 znaša 26 357 EUR

2008 znaša 26 910 EUR

2009 znaša 27 475 EUR

2010 znaša 28 053 EUR

2011 znaša 28 642 EUR

2012 znaša 29 243 EUR

2013 znaša 29 857 EUR

Največja intenzivnost pomoči:

1. Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo:
 - do 50 % upravičenih naložb na območjih z omejenimi možnostmi;
 - do 40 % upravičenih naložb na drugih območjih;
 - do 50 % upravičenih naložb na drugih območjih, ali 60 % na območjih z omejenimi možnostmi, če naložbe izvajajo mladi kmetje v petih letih od vzpostavitve kmetijskega gospodarstva

Podpore se dodelijo za naložbe na področju obnove gospodarskih objektov in nakupu opreme, namenjene kmetijski pridelavi, naložbam v trajne nasade, agromelioracije in urejanje pašnikov

2. Varstvo tradicionalne krajine in stavb:

- do 60 % oz. 75 % upravičenih stroškov na območjih z omejenimi možnostmi pri naložbah za ohranjanje kulturne dediščine na proizvodnih sredstvih (kmetijska poslopja), če naložba ne povzroči povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije;

- do 100 % upravičenih stroškov za naložbe namenjene za ohranjanje neproizvodne dediščine, ki se nahajajo na kmetijskih gospodarstvih (arheološke ali zgodovinske znamenitosti);
 - do 100 % dodatne pomoči za pokritje dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah
3. Pomoč za plačilo zavarovalnih premij:
- podpora občine, z upoštevanjem uredbe o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto, se dodeli v višini razlike pomoči do 50 % upravičenih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanja živali zaradi bolezni
4. Pomoč za arondacijo:
- do 100 % upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov, vključno s stroški pregleda
5. Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov:
- pomoč se dodeli do 100 % stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem
6. Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju:
- pomoč se dodeli do 100 % stroškov področju izobraževanja, usposabljanja kmetov, svetovalnih storitev, nadomeščanja v odsotnosti zaradi bolezni ali dopustov, organizacije forumov, tekmovanj, razstav, sejmov, publikacij, katalogov, spletišč. Pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem
7. Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu:
- do 100 % dejanskih stroškov, če premestitev poslopja zajema le razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitev obstoječih stavb;
 - če je posledica premestitve poslopja, da kmet dobi modernejše poslopje, mora sam prispevati vsaj 50 % na OMD, na ostalih območjih pa vsaj 60 % povečanja vrednosti poslopja po premestitvi. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55 % na ostalih območjih ali 45 % na OMD;
 - če je posledica premestitve poslopja povečanje proizvodne zmogljivosti, mora kmet sam prispevati vsaj 60 %, na OMD pa vsaj 50 % stroškov v zvezi s povečanjem zmogljivosti. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55 % na ostalih območjih ali 45 % na OMD

Datum začetka izvajanja: Avgust 2007 (oz. na dan začetka veljavnosti pravilnika)

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Do 31.12.2013

Cilj pomoči: Podpora SME

Navedba členov Uredbe komisije (ES) št.1857/2006 in upravičeni stroški: Predlog II. Pravilnika o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v Mestni občini Ptuj, vključuje ukrepe, ki predstavljajo državno pomoč, skladno z naslednjimi členi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L 358, z dne 16.12.2006, str. 3)

- 4. člen Uredbe Komisije: Naložbe v kmetijska gospodarstva;
- 5. člen Uredbe Komisije: Varstvo tradicionalne krajine in stavb;
- 6. člen Uredbe Komisije: Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu;
- 12. člen Uredbe Komisije: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij;
- 13. člen Uredbe Komisije: Pomoč za arondacijo;
- 14. člen Uredbe Komisije: Pomoč za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov;
- 15. člen Uredbe Komisije: Zagotavljanje tehnične pomoči v kmetijskem sektorju

Zadevni gospodarski sektor(-ji): Kmetijstvo: rastlinska in živilnarska pridelava

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Spletni naslov: Navedite internetni naslov, kjer je na voljo celotno besedilo sheme ali merila in pogoji, po katerih se dodelijo individualne pomoči zunaj sheme pomoči

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinaDokument.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Drugi podatki: Pri ukrepu za plačilo zavarovalnih premij za zavarovanje posevkov in plodov vključuje naslednje neugodne vremenske razmere, ki jih lahko izenačimo z naravnimi nesrečami: spomladanska pozeba, toča, udar strele, požar zaradi udara strele, vihar in poplave

V pravilniku občine so izpolnjene zahteve Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006, ki se nanašajo na ukrepe, ki jih bo izvajala občina in določila splošnih določb (postopek pred dodelitvijo pomoči, kumulacija, transparentnost in spremljanje pomoči

Podpis odgovorne osebe:

Klavdija PETEK, univ. dipl. inž. kmet.
Vodja Oddelka za gospodarstvo

Sporočilo Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/9/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah

(Besedilo velja za EGP)

(Objava naslovov in sklicev nove harmoniziranih standardov po direktivi)

(2007/C 300/10)

ESO ⁽¹⁾	Sklic in naslov harmoniziranega standarda (in referenčni dokument)	Referenca za nadomestni standard	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomestnega standarda Opomba 1
CEN	EN 14492-2:2006 Dvigala (žerjavi) – Pogonski vitli in dvižni mehanizmi – 2. del: Dvižni mehanizmi	–	
CEN	EN 14591-2:2007 Preprečevanje eksplozij in protieksplozijska zaščita v podzemnih rudnikih – Zaščitni sistemi – 2. del: Pasivne pregrade za vodo	–	
CEN	EN 14591-4:2007 Preprečevanje eksplozij in zaščita v podzemnih rudnikih – Zaščitni sistemi – 4. del: Avtomatske gasilne naprave za odkopne stroje	–	
CEN	EN 14756:2006 Ugotavljanje mejne koncentracije kisika (LOC) za vnetljive pline in hlape	–	
CEN	EN 14797:2006 Naprave za prezračevanje pri eksplozijah	–	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Naprave za kontinuirni transport v podzemnih inštalacijah – Električne in požarnovarnostne zahteve – Corrigendum	–	
CEN	EN 14983:2007 Preprečevanje eksplozij in zaščita v podzemnih rudnikih – Oprema in zaščitni sistemi za odvajanje jamskega eksplozivnega plina	–	
CEN	EN 14986:2007 Načrtovanje ventilatorjev za delovanje v potencialno eksplozivnih atmosferah	–	
CEN	EN 14994:2007 Plinska eksplozija odprtih zaščitnih sistemov	–	
CEN	EN 15188:2007 Določanje lastnosti samovžiga usedlih plasti prahu	–	
CEN	EN 15198:2007 Metodologija za oceno tveganja neelektrične opreme in komponent, namenjenih za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah	–	
CEN	EN 15233:2007 Metodologija za varnostno oceno delovanja zaščitnih sistemov za potencialno eksplozivne atmosfere	–	

⁽¹⁾ ESO Evropske organizacije za standarde

— CEN rue de Stassart 36, B-1050 Bruselj, tel. (32-2) 550 08 11; faks (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>)

— CENELEC rue de Stassart 35, B-1050 Bruselj, tel. (32-2) 519 68 71; faks (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel. (33) 492 94 42 00; faks (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Opomba 1 Običajno bo datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti, datum preklica („dow“), ki ga določi Evropska organizacija za standardizacijo, vendar je treba opozoriti uporabnike teh standardov na dejstvo, da je v nekaterih izjemnih primerih to lahko drugače.
- Opomba 3 V primeru sprememb je referenčni standard EN CCCC:YYYY, njegove morebitne prejšnje spremembe in nove citirane spremembe. Nadomestni standard (stolpec 3) zato sestoji iz EN CCCC:YYYY in njegovih morebitnih predhodnih sprememb, vendar brez nove citirane spremembe. Na določen datum za nadomestni standard preneha veljati domneva o skladnosti z bistvenimi zahtevami iz direktive.

Opomba:

- Katere koli informacije o razpoložljivosti standardov nudijo evropske organizacije za standardizacijo ali nacionalne organizacije za standarde, katerih seznam je priložen k Direktivi 98/34/ES Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, spremenjene z Direktivo 98/48/ES ⁽²⁾.
- Objava sklicev v *Uradnem Listu Evropske Unije* ne pomeni, da so standardi na voljo v vseh jezikih Skupnosti.
- Predhodne sezname objavljene v *Uradnem Listu Evropske Unije* C 306, 15.12.2006.

Več informacij o harmoniziranih standardih najdete na internetu na:

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>.

⁽¹⁾ ULL 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ ULL 217, 5.8.1998, str. 18.

Povzetek podatkov, ki so ga predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES o državni pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov in spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001

(2007/C 300/11)

Številka XA: XA 152/07

Država članica: Republika Slovenija

Regija: Območje občine Bovec

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Pravna podlaga: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju:

2007: 6 260 EUR

2008: 7 000 EUR

2009: 7 500 EUR

2010: 8 000 EUR

2011: 8 500 EUR

2012: 9 000 EUR

2013: 9 500 EUR

Največja intenzivnost pomoči: Navedite največjo intenzivnost pomoči ali najvišji znesek pomoči na upravičeno postavko:

1. *Naložbe v kmetijska gospodarstva:*

- do 40 % upravičenih stroškov naložb na drugih območjih in do 50 % upravičenih stroškov naložb na območjih z omejenimi možnostmi za naložbe v rastlinsko in živilorejsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih

2. *Varstvo tradicionalne krajine in stavb:*

- finančna podpora občine vključuje le dodaten strošek, ki nastane zaradi uporabe tradicionalnih vrst materialov, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah. Dodaten strošek zaradi uporabe tradicionalnih vrst materialov se sofinancira do 100 %

3. *Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju:*

- do 100 % upravičenih stroškov na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu, na področju storitev nadomeščanja, na področju svetovalnih storitev, na področju organizacije forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanje, razstavi in sejmov ter sodelovanja na njih, za publikacije kot so katalogi in spletišča. Pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne vključuje neposrednih plačil v denarju proizvajalcem

Trajanje sheme ali individualne pomoči: 31.12.2013

Cilj pomoči: Podpora SME

Navedba členov Uredbe komisije (ES) št.1857/2006 in upravičeni stroški: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme vključuje ukrepe, ki predstavljajo državno pomoč, skladno s temi členi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15.12.2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) 70/2001 (UL L 358 z dne 16.12.2006, str. 3):

- 4. člen Uredbe Komisije: Naložbe v kmetijska gospodarstva,
- 5. člen Uredbe Komisije: Varstvo tradicionalne krajine in stavb,
- 15. člen Uredbe Komisije: Zagotavljanje tehnične pomoči v kmetijskem sektorju

Zadevni gospodarski sektor(-ji):

Kmetijstvo: rastlinska in živilorejska pridelava

Podsektorji niso posebej določeni

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Spletni naslov:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhid=89919>

Drugi podatki: Pri ukrepu Varstvo tradicionalne krajine in stavb je pomoč skladna z drugim stavkom drugega odstavka točke 3 člena 5 Uredbe Komisije (ES) št.1857/2006. Občina finančno podpira v okviru naložbe samo dodatne stroške, ki nastanejo zaradi uporabe tradicionalnih vrst materiala in sicer do 100 %

V pravilniku občine so izpolnjene zahteve Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006, ki se nanašajo na ukrepe, ki jih bo izvajala občina in določila splošnih določb (postopek pred dodelitvijo pomoči, kumulacija, transparentnost in spremljanje pomoči)

Podpis odgovorne osebe
Danijel Krivec
župan

Datum začetka izvajanja: 3.7.2007

Številka XA: XA 153/07

Država članica: Republika Slovenija

Regija: Območje občine Dobrova – Polhov Gradec

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Pravna podlaga: Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova – Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju:

Povprečna letna vrednost sredstev v obdobju 2007 do 2013 znaša 64 000 EUR.

Skupni znesek dodeljene pomoči za obdobje 2007-2013 znaša povprečno 450 000 EUR

Največja intenzivnost pomoči: Intenzivnosti pomoči po posameznih ukrepih, navedenih v nadaljevanju so skladne z določili Uredbe Komisije (ES), št. 1857/2006. Upoštevana so tudi določila glede zgornjih omejitev dovoljenih pomoči (naložbe v kmetijska gospodarstva):

1. naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo:

- do 40 % upravičenih stroškov na območjih z omejenimi možnostmi in do 30 % upravičenih stroškov za naložbe na drugih območjih,
- do 50 % upravičenih stroškov pri naložbah v primarno proizvodnjo na območjih z omejenimi dejavniki oziroma do 40 % na območjih izven OMD, kadar je upravičenec mlad kmet, če naložbo izvaja v petih letih od vzpostavitve kmetijskega gospodarstva
- Podpore so namenjene naložbam na področju obnove gospodarskih objektov in nakupu opreme namenjenih kmetijski pridelavi, naložbam v trajne nasade in pašnike, agromelioracijam in privatni infrastrukturi na kmetijskem gospodarstvu

2. za ohranjanje tradicionalnih stavb:

- Za naložbe namenjene ohranjanju neproizvodne dediščine: do 50 % upravičenih stroškov pri naložbah na območjih z omejenimi dejavniki ali do 40 % na območjih izven OMD,
- do 60 % upravičenih stroškov za naložbe namenjene ohranjanju varstvu dediščine proizvodnih sredstev na kmetijah, kot so kmetijska poslopja, če naložba ne povzroči povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije
- Podpora dodatnim stroškom nastalih zaradi uporabe tradicionalnih materialov na območjih z omejenimi dejavniki je možna do 60 % upravičenih stroškov (pri naložbah za ohranjanje neproizvodne dediščine).

3. za zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju:

- do 100 % stroškov na področju izobraževanja, usposabljanja kmetov, svetovalnih storitev, organizaciji forumov, tekmovanj, razstav, sejmov, publikacij v obliki subvencioniranih storitev. Podpora ne vključuje neposrednih plačil v denarju proizvajalcem

Datum začetka izvajanja: Julij 2007 (oz. na dan začetka veljavnosti pravilnika)

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Do 31.12.2013

Cilj pomoči: Podpora SME

Navedba členov Uredbe komisije (ES) št.1857/2006 in upravičeni stroški: Poglavje II. predloga *Pravilnika o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova – Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013* vključuje ukrepe, ki predstavljajo državno pomoč, skladno z naslednjimi členi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15.12.2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) 70/2001 (UL L 358 z dne 16.12.2006, str. 3)

- 4. člen Uredbe Komisije: Naložbe v kmetijska gospodarstva
- 5. člen Uredbe Komisije: Varstvo tradicionalne krajine in stavb
- 15. člen Uredbe Komisije: Zagotavljanje tehnične pomoči v kmetijskem sektorju

Zadevni gospodarski sektor(-ji):

Kmetijstvo: rastlinska in živinorejska pridelava

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimirja Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Spletni naslov:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhid=89975>

Drugi podatki: Pri ukrepu Varstvo tradicionalne krajine in stavb občina omogoča višjo podporo za uporabo tradicionalnih materialov možna pri naložbah v neproizvodno dediščino (10 % na območjih OMD in 20 % na drugih območjih), kar je v skladu z določili 5. člena Uredbe (ES) št. 1857/2006

V pravilniku občine so izpolnjene zahteve Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006, ki se nanašajo na ukrepe, ki jih bo izvajala občina in določila splošnih določb (postopek pred dodelitvijo pomoči, kumulacija, transparentnost in spremljanje pomoči)

Podpis odgovorne osebe:
v.d. tajnika občine
Mateja Tavčar

Številka XA: XA 154/07

Država članica: Nemčija

Regija: Niedersachsen

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Pravna podlaga: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: Okoli osem projektov na leto. Pričakovani skupni stroški od 400 000 EUR do 500 000 EUR, največ 100 000 EUR letno na projekt ali na prejemnika

Največja intenzivnost pomoči: Do 100 % upravičenih stroškov

Datum začetka izvajanja: Začetek podpore po podpori v okviru Uredbe (ES) št. 1257/1999, odobritev od leta 2007

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Zaključek sheme in zadnje plačilo: december 2010

Cilj pomoči: Podpora za neinvesticijske projekte na področju kakovostnih proizvodov v skladu z Uredbo (EGS) št. 2092/91 (ekološko kmetijstvo). Izvajanje se odvija prek centra usposabljanja Spodnje Saške na področju ekološkega kmetijstva (KÖN). Prejemniki pomoči so mala in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov iz ekološkega kmetijstva ali mala in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov iz ekološkega kmetijstva in ki nameravajo svojo proizvodnjo preusmeriti v ekološko kmetijstvo

Projekti zajemajo:

splošno opazovanje sprememb na trgu ekološkega kmetijstva (člen 14(2)(a) Uredbe (ES) št. 1857/2006);

uvvedbo shem zagotavljanja kakovosti (člen 14(2)(b) Uredbe (ES) št. 1857/2006);

izobraževanje in usposabljanje kmetovalcev ter svetovalne storitve na področju ekološkega kmetijstva ali preusmeritve v ekološko kmetijstvo, ki ne bodo stalne ali redne dejavnosti (člen 15(2)(a) in (c) Uredbe (ES) št. 1857/2006);

forume, kjer bodo podjetja lahko izmenjevala znanje, razstave in sejme (člen 15(2)(d) Uredbe (ES) št. 1857/2006);

širjenje znanstvenih spoznanj v splošno razumljivi obliki in stvarnih informacij o sistemih kakovosti (člen 15(2)(e) Uredbe (ES) št. 1857/2006);

publikacije (člen 15(2)(f) Uredbe (ES) št. 1857/2006)

Zadevni gospodarski sektorji: Projekti naj bi zajemali več sektorjev in v največji možni meri upoštevali vse gospodarske udeležence, vključene v primarno kmetijsko proizvodnjo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Spletni naslov:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_DO_I655.html

(v oddelku „nicht investive Projekte“)

Drugi podatki:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
Vodja enote

Številka XA: XA 155/07

Država članica: Republika Slovenija

Regija: Območje občine Radeče

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Pravna podlaga: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

Načrtovani letni izdatki po programu v sprejetem proračunu:

2007: 17 944 EUR

2008: 19 195 EUR

2009: 19 300 EUR

2010: 19 600 EUR

2011: 20 000 EUR

2012: 20 300 EUR

2013: 20 500 EUR

Največja intenzivnost pomoči:**1. Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo:**

- do 50 % upravičenih stroškov na območjih z omejenimi dejavniki
- in do 40 % upravičenih stroškov za ostala območja,

Podpore so namenjene naložbam na področju obnove gospodarskih objektov in nakupu opreme, namenjene kmetijski pridelavi, naložbam v trajne nasade, agromelioracije in urejanju pašnikov in dostopov na kmetijskem gospodarstvu

2. Varstvo tradicionalnih krajin in stavb:

- naložbe za neproizvodne objekte do 100 % dejanskih stroškov
- naložbe za proizvodna sredstva na kmetijah do 60 % dejanskih stroškov oz. 75 % na OMD, če naložba ne povzroči povečanja proizvodne zmogljivosti
- dodatna pomoč se lahko odobri v višini do 100 % za pokrite dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi porabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah,

3. Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu:

- do 100 % dejanskih stroškov, če premestitev poslopja zajema le razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitev obstoječih stavb,
- če je posledica premestitve poslopja, da kmet dobi modernejše poslopje, mora sam prispevati vsaj 50 % na OMD, na ostalih območjih pa vsaj 60 % povečanja vrednosti poslopja po premestitvi. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55 % ali 45 % na območju OMD,
- če je posledica premestitve poslopja povečanje proizvodne zmogljivosti, mora kmet sam prispevati vsaj 60 %, na OMD pa vsaj 50 % stroškov v zvezi s povečanjem zmogljivosti. Če je upravičenec mladi kmet, je njegov prispevek vsaj 55 % ali 45 % na območju OMD

4. Pomoč za plačilo zavarovalnih premij:

- podpora občine znaša razliko med višino sofinancirane zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50 % opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov pred neugodnimi vremenskimi pojavi, ki jih izenačimo z naravnimi nesrečami ter za zavarovanje živali pred nevarnostjo pogina zaradi bolezni

5. Pomoč za zaokrožitev zemljišč:

- do 100 % dejanskih nastalih stroškov pravnih in upravnih postopkov

6. Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov:

- do 100 % dejansko nastalih stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem

7. Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijstvu:

- do 100 % stroškov na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov, svetovalnih storitev, ki jih opravijo tretje strani, organizacije forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanj, razstav in sejmov, na področju širjenja znanstvenih dognanj in na področju stroškov publikacij. Podpora ne vključuje neposrednih plačil v denarju proizvajalcem

Datum začetka izvajanja: Julij 2007 (oz. na dan začetka veljavnosti pravilnika)

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Do 31.12.2013

Cilj pomoči: Podpora SME

Navedba členov Uredbe komisije (ES) št.1857/2006 in upravičeni stroški: II. Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Radeče, vključuje ukrepe, ki predstavljajo državno pomoč, skladno z naslednjimi členi Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15.12.2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) 70/2001 (UL L 358 z dne 16.12.2006, str. 3):

- 4. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006: Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo;
- 5. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006: Varstvo tradicionalnih krajin in stavb ter naravnih vrednost zaščiteneh z občinskim odlokom;
- 6. člen Uredbe Komisije: Premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu;
- 12. člen Uredbe Komisije: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij;
- 13. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006: Pomoč za zaokrožitev zemljišč;
- 14. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006: Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov;
- 15. člen Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006: Zagotavljanje tehnične podpore

Zadevni gospodarski sektor(-ji): Kmetijstvo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Spletni naslov:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhdid=90457>

Drugi podatki: Pri ukrepu za plačilo zavarovalnih premij za zavarovanje posevkov in plodov vključuje naslednje neugodne vremenske razmere, ki jih lahko izenačimo z naravnimi nesrečami: spomladanska pozeba, toča, udar strele, požar zaradi udara strele, vihar in poplave

V pravilniku občine so izpolnjene zahteve Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006, ki se nanašajo na ukrepe, ki jih bo izvajala občina in določila splošnih določb (postopek pred dodelitvijo pomoči, kumulacija, transparentnost in spremljanje pomoči)

Številka XA: XA 156/07

Država članica: Republika Slovenija

Regija: Območje Mestne občine Nova Gorica

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Pravna podlaga: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: Povprečni letni znesek v obdobju 2007-2013 znaša 55 188 EUR

Največja intenzivnost pomoči:

1. *Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo:*

- do 50 % upravičenih stroškov na območjih z omejenimi možnostmi in do 40 % upravičenih stroškov za naložbe na drugih območjih

Podpore so namenjene naložbam na področju urejanju zemljišč, urejanju dostopov na kmetijskem gospodarstvu, urejanju pašnikov, naložbe v opreme namenjene kmetijski pridelavi

2. *Pomoč za plačilo zavarovalnih premij:*

- podpora občine znaša razliko med višino sofinancirane zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50 % opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov pred neugodnimi vremenskimi pojavi, ki jih izenačimo z naravnimi nesrečami ter za zavarovanje živali pred nevarnostjo pogina zaradi bolezni

3. *Pomoč za arondacijo:*

- do 100 % dejanskih stroškov pravnih in upravnih postopkov

4. *Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov:*

- do 100 % upravičenih stroškov v obliki subvencioniranih storitev

5. *Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju:*

- do 100 % stroškov na področju izobraževanja, usposabljanja kmetov, organizaciji forumov, tekmovanj, razstav, sejmov, publikacij, katalogov, spletišč, razširjanja znanstvenih dognanj. Pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne vključuje neposrednih plačil proizvajalcem

Datum začetka izvajanja: Julij 2007 (oz. na dan veljavnosti prvilnika)

Trajanje sheme ali individualne pomoči: 31.12.2013

Cilj pomoči: Pomoč SME

Zadevni gospodarski sektor: Kmetijstvo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Mestna občina Nova Gorica
Trg E. Kardelja 1
SLO-5000 Nova Gorica

Spletni naslov:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451>

Drugi podatki: Pri ukrepu za plačilo zavarovalnih premij za zavarovanje posevkov in plodov vključuje naslednje neugodne vremenske razmere, ki jih lahko izenačimo z naravnimi nesrečami: spomladanska pozeba, toča, udar strele, požar zaradi udara strele, vihar in poplave

V pravilniku občine so izpolnjene zahteve Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006, ki se nanašajo na ukrepe, ki jih bo izvajala občina in določila splošnih določb (postopek pred dodelitvijo pomoči, kumulacija, transparentnost in spremljanje pomoči)

Tatjana Gregorčič
Načelnica Oddelka za gospodarstvo

V

(Objave)

UPRAVNI POSTOPKI

EVROPSKI URAD ZA IZBOR OSEBJA (EPSO)

OBVESTILO O JAVNIH NATEČAJIH OHIM/AD/01-02/07 IN OHIM/AST/01-02/07

(2007/C 300/12)

Evropski urad za izbor osebja (EPSO) v imenu Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju besedila „OHIM“) organizira naslednje javne natečaje:

- OHIM/AD/01/07 – Administratorji (AD6) z bolgarskim, ciprskim, češkim, estonskim, letonskim, litvanskim, madžarskim, malteškim, poljskim, romunskim, slovaškim ali slovenskim državljanstvom na področju industrijske lastnine;
- OHIM/AD/02/07 – Administratorji (AD6) na področju industrijske lastnine;
- OHIM/AST/01/07 – Asistenti (AST3) z bolgarskim, ciprskim, češkim, estonskim, letonskim, litvanskim, madžarskim, malteškim, poljskim, romunskim, slovaškim ali slovenskim državljanstvom na področju industrijske lastnine;
- OHIM/AST/02/07 – Asistenti (AST3) na področju industrijske lastnine.

Obvestilo o natečajih je objavljeno v Uradnem listu C 300 A z dne 12. decembra 2007 izključno v angleščini, francoščini in nemščini.

Vse informacije so na voljo na spletišču urada EPSO: <http://europa.eu/epso>.

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM KONKURENČNE POLITIKE

KOMISIJA

DRŽAVNA POMOČ – POLJSKA

Državna pomoč št. C 34/07 (prej N 93/06) – Uvedba sistema davka na tonažo v korist pomorskemu prevozu

Poziv k predložitvi pripomb na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES

(Besedilo velja za EGP)

(2007/C 300/13)

Z dopisom v verodostojnem jeziku z dne 12. septembra 2007 na straneh, ki sledijo temu povzetku, je Komisija uradno obvestila Poljsko o svoji odločitvi, da sproži postopek na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES v zvezi z zgoraj navedeno pomočjo.

Zainteresirane stranke lahko predložijo svoje pripombe v enem mesecu od datuma objave tega povzetka in dopisa, ki sledi, na naslednji naslov:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A – Unit 4
B-1049 Brussels
Telefaks (32-2) 296 12 42

Te pripombe se posredujejo Poljski. Zainteresirana stranka, ki predloži pripombe, lahko pisno zaprosi za zaupno obravnavo svoje identitete in navede razloge za to.

BESEDILO POVZETKA

1. OPIS UKREPA

1.1. Naziv

Davek na tonažo.

1.2. Opis priglašenega ukrepa

Šteje se, da davek na tonažo v obliki pavšalnega zneska, izračunanega na podlagi tonaže plovil v floti, ki se uporablja, nadomesti davek od dobička pravnih oseb ali dohodnino za lastnike plovil, delujočih v mednarodnem pomorskem prevozu. Davčna osnova za vsako izmed plovil v floti bo določena z uporabo padajočega koeficienta od 0,50 EUR do 0,10 EUR za 100 ton neto tonaže plovila.

Dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za ukrep, so mednarodni pomorski prevoz, reševalne operacije na morju, vleka (pod

pogojem, da vlačilci pridobijo manj kot 50 % svojega prihodka iz vlečnih storitev z vleko od pristanišča, do pristanišča ali znotraj pristanišča) ter poglobljanje dna (pod pogojem, da plavajoči bagri ustvarijo več kot 50 % svojega prihodka iz pomorskega prevoza izkopanega materiala).

Davek na tonažo se uporablja tudi za številne pomožne dejavnosti, ki zajemajo pristojbine za upravljanje plovil in vodenje posadk ter prihodke od oddajanja plovil.

Poleg tega je lastnikom plovil, ki so dohodninski zavezanci, dovoljeno, da prispevke za zdravstveno zavarovanje odštejejo od zneska davka na tonažo, prispevke za socialno varstvo pa od osnove omenjenega davka.

2. PREDHODNA OCENA POMOČI

Priglašeni sistem je državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

3. DVOMI O ZDRUŽLJIVOSTI UKREPA S SKUPNIM TRGOM

Komisija se je odločila za sprožitev formalnega postopka preiskave iz člena 4(4) ⁽¹⁾ Uredbe Sveta 659/1999, ker ima pomsleke glede združljivosti skupnega trga z naslednjimi elementi priglašene sistema:

- uporaba davka na tonažo za fizične ali pravne osebe, ki so dohodninski zavezanci;
- možnost, da te osebe lahko odštejejo prispevke za zdravstveno zavarovanje od zneska davka na tonažo, prispevke za socialno varstvo pa od osnove omenjenega davka, če se izkaže, da je z davkom na tonažo mogoče nadomestiti dohodnino;
- podjetja, ki plačujejo davek na tonažo, morajo po sistemu omenjenega davka poslovali le najmanj pet let;
- podjetje, ki plačuje davek na tonažo, lahko prijavi omenjeni davek pri plovilih, za katere to podjetje ne v svojem imenu, ne v imenu tretje stranke kumulativno ne zagotovi naslednjih treh storitev: komercialno in tehnično upravljanje plovil ter vodenje posadk za tonažo, ki presega štirikratno tonažo plovil, za katere navedeno podjetje zagotovi navedene storitve;
- vključitev tistih vlačilcev in/ali plavajočih bagrov v sistem davka na tonažo, katerih storitve pomorskega prevoza zajemajo manj kot polovico njihovega obratovalnega časa v proračunskem letu;
- zahteve, da se vse pomembnejše odločitve strateškega in tehničnega upravljanja sprejemajo izključno na Poljskem, kjer mora imeti zgoraj omenjeno podjetje vodilno osebo, sedež, nadzorni svet in upravo, bi lahko povzročile diskriminacijo na podlagi narodnosti ter omejevanje pravice do ustanavljanja sekundarnega sedeža na Poljskem in s tem možnosti uporabe ugodnosti ukrepa za lastnike plovil iz drugih držav članic.

BESEDILO DOPISA

„1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r. ⁽²⁾ Polska zgłosila Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.
Člen 4(4) Uredbe 659/1999:

„4. Če Komisija po predhodni preučitvi ugotovi, da obstajajo dvomi o združljivosti prijavljenega ukrepa s skupnim trgom, potem se odloči za začetek postopka na podlagi člena 93(2) Pogodbe (v nadaljnjem besedilu „odločba o začetku formalnega postopka preiskave“).“

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

- (2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r. ⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r. ⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczelbu technicznym.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

- (3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

- (4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciągu następnych trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

- (5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r. ⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.
- (6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.
- (7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych ⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa ⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽³⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽⁴⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁶⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁷⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonażowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonażowym dobowa stawka w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od każdych 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrągla się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej podwyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonażowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonażowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonażowy. Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się bez pomniejszenia dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonażowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące współnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przysługuje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonażowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonażowym); oraz

- od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym).

- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonażowym). Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonażowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonażowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonażowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazały one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, względnie od podatku tonażowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensaty tych składek poprzez podatek tonażowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawiałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonażowym.

(8) Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

(9) Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

(10) Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

- (19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków »przeflagowania« statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
 - utrata przez Polskę morskiego »know-how«;
 - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami«;
 - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami« przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
 - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żegludowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żeglugi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żeglugi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług w morskiej żegludzie międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:

- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
- (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
- (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
- (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.

- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żeglugi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami polskimi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegluga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.

- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:

- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobywanie zasobów mineralnych z dna morskiego,
 - (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
 - (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
 - (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
 - (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
 - (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
 - (vii) prace podwodne,
 - (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
 - (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
 - (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
 - (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugaowej,
 - (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
 - (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pelnym morzu.
- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawna, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
 - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żegluga statkiem własnym lub cudzym, lub
 - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽¹²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równoważność w walucie polskiej 800 000 EUR,
 - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
 - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiście, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
 - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich, lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

2.7.3. Kwalifikujące się podmioty

- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽¹²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzają, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocą musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. ⁽¹³⁾; oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽¹⁴⁾.

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ⁽¹⁵⁾ (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ⁽¹⁶⁾) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanimi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawią organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanimi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanimi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objętą podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. ⁽¹⁷⁾, tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe ⁽¹⁸⁾ zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczegółowych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany „okresem opodatkowania podatkiem tonażowym» wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązały się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat ⁽¹⁹⁾.

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznaje, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowały zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie ⁽²⁰⁾.

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowić podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznaje, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytycznymi«). Wytyczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronnie konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego do ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

⁽²⁰⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy ⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
 - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
 - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
 - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
 - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
 - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
 - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
 - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
 - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
 - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
 - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
 - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem ⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywołaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.
- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żegluga morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bōdźce podatkowe są generalnie akceptowane«.

- (68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: *»Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transportie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.*
- (69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wyprowadzanego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.
- (70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86 ⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92 ⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako *»przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«.* Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.
- (71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: *»[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczeniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«.* Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie
- (EWG) nr 3577/92 nie obejmuje *»usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego«* ⁽²⁶⁾.
- (72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

- (73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę ⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:
- dzierżawy i użytkowania kontenerów,
 - prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
 - prowadzenia terminali pasażerskich,
 - sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
 - prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
 - dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
 - przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym.
- (74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.

- (75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:

— komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczone za wynagrodzeniem, rozumie się:

a) wewnątrzspółnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;

b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
- zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że „przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą».
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi) ⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas) ⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że „przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejąć od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM». W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się
- zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.
- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniały, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako „opłaty brokerskie», o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednoczesne zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
 - albo ich zarządzanie komercyjne,
- pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne ⁽³⁰⁾.
- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.

⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własne potrzeby.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

- (86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): „zarząd statkami; świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku»; „działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku» pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednoczesnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.
- (87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.
- #### 3.4.1.2. Kwalifikujące się statki
- (88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.
- (89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.
- (90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj czarterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym czarterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty czarterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.
- (91) Komisja pragnie zauważyć, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.
- (92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do „konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾» oraz „coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej». W związku z tym Komisja musi „utrzymywać bieżącą, sprawliwą równowagę⁽³³⁾» (akapit 18) i pozostawać „świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty».
- (93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków czarterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.
- #### 3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria
- (94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.
- (95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

- (96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie ciał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.
- (97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpłynąć na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.
- (98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.
- (99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.
- (100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

- (102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytocznych, muszą mu towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiający uchylanie się od opodatkowania ⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

- (103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewnienia, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytocznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów«.

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.

- (106) Komisja pragnie jednakże zauważyć, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.

- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych rozbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania rozbieżności (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:

- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
- możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
- możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz polskich na art. 14⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.
- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Predhodna priglasitev koncentracije
(Zadeva št. COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications)
Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku
(Besedilo velja za EGP)
(2007/C 300/14)

1. Komisija je 30. novembra 2007 prejela priglasitev predlagane koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾, s katero podjetje Gores Group LLC („Gores Group“, ZDA) z nakupom delnic pridobi nadzor nad celotnim podjetjem Sagem Communications („Sagem“, Francija) v smislu člena 3(1)(b) Uredbe Sveta.

2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:

— za Gores Group: vlagatelj zasebnega kapitala;

— za Sagem: poslovanje s tehnično opremo za komunikacijo, proizvodnja širokega izbora opreme za končne uporabnike, ki se uporablja v mobilni (in prenosni) ter širokopasovni komunikaciji.

3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi priglašena transakcija lahko spadala v področje uporabe Uredbe (ES) št. 139/2004. Vendar končna odločitev o tej točki še ni sprejeta. Na podlagi Obvestila Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁾ je treba opozoriti, da je ta zadeva primerna za obravnavo po postopku, določenem v Obvestilu.

4. Komisija zainteresirane tretje stranke poziva, da ji predložijo svoje morebitne pripombe glede predlagane transakcije.

Komisija mora prejeti pripombe najpozneje v 10 dneh po datumu te objave. Pripombe lahko pošljete Komisiji po telefaksu (št. telefaksa: (32-2) 296 43 01 ali 296 72 44) ali po pošti z navedbo sklicne številke COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications na naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL C 56, 5.3.2005, str. 32.

DRUGI AKTI

KOMISIJA

Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila

(2007/C 300/15)

Ta objava daje pravico do ugovora zoper vlogo na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006. Izjavo o ugovoru mora Komisija prejeti v šestih mesecih po dnevu te objave.

POVZETEK

UREDBA SVETA (ES) št. 510/2006**„PRESUNTO DO ALENTEJO“ ali „PALETA DO ALENTEJO“****ES št.: PT/PDO/005/0440/24.11.2004****ZOP (X) ZGO ()**

Ta povzetek zajema glavne elemente specifikacije proizvoda za informativne namene.

1. Pristojna služba v državi članici:

Naziv: Gabinete de Planeamento e Políticas
Naslov: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Telefon: (351) 213 81 93 00
Telefaks: (351) 213 87 66 35
E-naslov: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Vlagatelj:

Naziv: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Naslov: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Telefon: (351) 286 51 80 30
Telefaks: (351) 286 51 80 37
E-naslov: acpaourique@mail.telepac.pt
Sestava: proizvajalci/predelovalci (X) drugo ()

3. Vrsta proizvoda:

Skupina 1.2: Mesni proizvodi (kuhani, soljeni, prekajeni itd.)

4. Specifikacija:

(povzetek zahtev v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 510/2006):

4.1. Ime: „Presunto do Alentejo“ ali „Paleta do Alentejo“

- 4.2. Opis: Mesni proizvodi „presuntos“ in „paletas“, proizvedeni iz stegen in pleč prašičev (razen živali za razplod) pasme alentejano, ki je registrirana v portugalski rodovniški knjigi za območje vzreje Alentejo, živali te pasme pa so rejene na poseben način in zaklane pri starosti 12 do 24 mesecev. Soljenje, presoljevanje, sušenje, staranje, rezanje in pakiranje se izvajajo po določenih pravilih.

Mesni proizvodi „presuntos“ so pripravljene iz zadnjih nog, odrezanih v višini medenice prašiča, medtem ko so mesni proizvodi „paletas“ pripravljene iz sprednjih nog. Mesna proizvoda „presunto“ in „paleta“ zaznamujejo anatomija živali in mišice, ki jih prekriva plast maščobe. Oblika in videz: medtem ko je lahko proizvod v prerezu podolgovast ali okrogel, se zunanja plast kože in parkelj v nobenem primeru ne odstranita. Teža: več kot 5 kg pri mesnem proizvodu „presunto“ in več kot 3,5 kg pri mesnem proizvodu „paleta“. Meso je pri rezanju rožnato do temno rdeče, mastno, gladko, nepravilno in marmornato s progami medmišične maščobe. Tkivo je mehko in ne preveč vlaknasto, zelo nežno in sočno. Maščoba je oljnata, tekoča, svetla, bele do bisernate barve in prijetnega okusa. Okus je voljen, nežen, rahlo slan, dolgo trajen, prijeten, včasih rahlo pikanten, aroma pa prijetna, blaga, prefinjena, imenovana „montanheira“.

- 4.3. Geografsko območje: Meje geografskega območja, na katerem se živali skotijo, vzrejajo, pitajo in zakoljejo ter na katerem se razrežejo trupi in pridobijo stegna in krače, ki se predelajo v šunko iz stegen in pleč, ter na katerem poteka rezanje, razkosavanje in pakiranje, so določene naravno glede na lokacijo kmetijsko-gozdarskih sistemov in območij „montado“ (hrastovi nasadi in pašniki za prašiče), prisotnost kmetij, na katerih se lahko izvaja kmetijstvo vrste „montanheira“, ter glede na obstoječa pravila, ki urejajo zakol in rezanje ter pridobivanje stegen in pleč prašičev pasme alentejano, skupaj z znanjem in izkušnjami prebivalcev, ki združujejo pristne in nespremenjene lokalne metode predelave, rezanja in pakiranja.

Območje zajema naslednje občine in okraje: Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal (razen okraja Santa Maria do Castelo), Alcoutim, Aljezur (okraji Odeceixe, Bordeira, Rogil in Aljezur), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvito, Arraiolos, Arronches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (okraja Odeleite in Azinhal), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas (razen okraja Caia e S. Pedro), Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola (razen okraja Melides), Idanha-a-Nova, Lagos (okraj Bensafirim), Loulé (okraji Ameixial, Salir, Alte, Benafim in Querença), Marvão, Mértola, Monchique (okraji Monchique, Marmeleite in Alferce), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira (razen okraj Vila Nova de Mil Fontes in S. Teotónio), Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém (razen okraja S. André), Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (okraji S. Marcos, S. Bartolomeu de Messines in Silves), Sousel, Tavira, (okraj Cachopo), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão in Vila Viços.

- 4.4. Dokazilo o poreklu: Prašiči pasme alentejano morajo biti skoteni in vzrejeni na registriranih in nadzorovanih kmetijah. Živali se ob skotitvi vnesejo v ustrezno rodovniško knjigo. Zakol, razsek, predelavo, razkosavanje in pakiranje je treba izvajati v predelovalnih obratih, ki jih je za ta namen odobril nadzorni organ, so na geografskem območju in se nadzirajo. Odobritev je odvisna od predhodnega preverjanja razmer, v katerih se izvajata proizvodnja in predelava, zlasti glede porekla uporabljenih surovin in glede tega, kako se te predelujejo/razrežejo/razkosavajo/pakirajo, ter lastnosti končnega proizvoda. Sprejeti so bili specifikacije in nadzorni postopki, ki veljajo za celotni proizvodni postopek in za vse udeležene.

Celovit sistem sledljivosti, ki ga izvajajo proizvajalci, omogoča spremljanje celotnega proizvodnega postopka od surovine do končnega proizvoda („od pašnika, montado“ do mize“) in identifikacijo številke ušesnih znamk na živalih na podlagi številke na certifikacijski oznaki na celih šunkah ali paketih razkosanega mesa.

Na koncu proizvodnega postopka lahko certifikacijsko oznako, logotip in ime Presunto do Alentejo (ZOP) ali Paleta do Alentejo (ZOP) nosijo le proizvodi, ki izpolnjujejo vse specifikacije in za katere so bili izvedeni ustrezni dokumentirani pregledi – vključno z laboratorijskimi preskusi in predložitvijo ocenjevalni komisiji.

- 4.5. *Metoda pridobivanja:* Prašiči pasme alentejano se vzrejajo z ekstenzivnim in polekstenzivnim sistemom reje, večinoma na prostem, na območjih, na katerih raste najmanj 40 dreves črnike ali plutovca na hektar in na katerih je največja gostota prašičev en prašič na hektar pašnika „montado“. Živali se večinoma redijo ekstenzivno in se hranijo z ostanki žit in stranskimi proizvodi, travami, stročnicami (npr. z grahom in grašico) ter celo manjšimi sesalci in pticami, jajci, plazilci, mehkužci, črvi itd., kar je običajno za vsejede živali. Le pri pomanjkanju hrane na polju se živalim dodajajo prehranska dopolnila (do 30 % prehrane), ki ne izhajajo iz regije. Živali se morajo vedno na koncu od 60 do 90 dni rediti po sistemu „montanheira“ (tj. hranjenje z želodom in drugimi proizvodi s pašnikov „montado“) ter morajo tako pridobiti vsaj tri arrobe (45 kg) telesne teže. Prašiči se zakoljejo v starosti med 12 in 24 mesecev, pri čemer je najmanjša teža trupla 90 kg. (Sveža) stegna in pleča so označena posamezno z oštevilčeno oznako. Stegna in pleča morajo po obrezovanju tehtati najmanj 7,5 kg in 5 kg, pri čemer se parkelj ne odstrani. Glede na težo stegen in pleč se lahko podkožna maščoba obreže. Predelava zadnjih in sprednjih nog po pristnih in nespremenjenih lokalnih metodah, ki izhajajo iz znanja in izkušenj lokalnega prebivalstva ter visokogorskih razmer, vključuje: rezanje, soljenje, izpiranje, presoljevanje (znojenje), sušenje in staranje. S tem postopkom mesni proizvodi „presuntos“ in „paletas“ počasi pridobijo videz, barvo, aromo in sestavo, zaradi katerih so edinstveni.

Proizvodnja: tehnični parametri

	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Soljenje		
Trajanje	> 8 dni	4 dni ali več, največ 12 dni
Temperatura	< 5 °C	< 5 °C
Vlažnost	80 do 90 %	80 do 90 %
Umivanje in izpiranje		
Trajanje	od 1 do 5 dni	od 1 do 5 dni
Temperatura	3 do 5 °C	3 do 5 °C
Presoljevanje		
Trajanje	do 60 dni	od 30 do 80 dni
Temperatura	3 do 6 °C	3 do 6 °C
Vlažnost	> 80 %	80 do 90 %
Sušenje/zorenje		
Trajanje	> 2 meseca	najmanj 2 meseca
Temperatura	8 do 35 °C	8 do 35 °C
Vlažnost	približno 70 %	70 do 85 %
Staranje		
Trajanje	najmanj 5 mesecev	3 do 18 mesecev
Temperatura	naravne razmere glede temperature in vlažnosti	naravne razmere glede temperature in vlažnosti
Vlažnost		

Proizvodi „Presuntos“ in „Paletas do Alentejo“ se lahko tržijo celi, razrezani ali razkosani, s kostjo ali brez kosti. Rezanje, razkosavanje in odkoščevanje se lahko izvajajo le v predelovalnih obratih na geografskem območju pridelave, ti postopki pa morajo upoštevati posebno znanje in izkušnje glede oblike, prefinjenosti arom ter večplastnosti okusov. Preden se kos izbere za razrez, regijski strokovnjaki določijo optimalno stopnjo sušenja, izobraženi in usposobljeni pokaševalci pa izvedejo natančno oceno organoleptičnih lastnosti proizvoda in njegove primernosti za rezanje. Za čim večji donos od vsakega kosa morajo rezanje izvajati visoko usposobljeni strokovnjaki, ki lahko s spretnim rezanjem izkoristijo vse mišično tkivo kosa in ga razrežejo na izredno tanke rezine, s čimer se v celoti izkoristijo organoleptične lastnosti proizvoda. Kakovost maščobe na mesu – ki ima svoj okus, aromo, barvo in sijaj – se hitro poslabša, če je v stiku z zrakom ali visokimi temperaturami. V skladu s tem je treba navedeni postopek izvesti v predelovalnih obratih, ki so primerni tako mikrobiološko kot glede temperature in vlažnosti, da se ne poslabša prefinjen okus proizvoda in se omogoči njegovo takojšnje pakiranje ter tako prepreči izpostavljenost zraku. Dodati je treba, da ta postopek vključuje organoleptične preskuse, ki jih izvaja posebej usposobljeno osebje.

Namen teh ukrepov je zagotoviti popolno sledljivost in (zlasti organoleptično) nepokvarljivost proizvoda, tako da se potrošnikom brez zavajanja dobavijo pristni proizvodi, proizvedeni v regiji izvora, ter na katerih se lahko pregledi izvajajo v celotnem proizvodnem ciklusu.

- 4.6. *Povezava:* Presuntos in Paletas do Alentejo so proizvedeni v regiji z nekakovostno prstjo ter zelo vročimi in suhimi poletji ter hladnimi in suhimi zimami. Rastlinstvo, ki lahko v takih razmerah uspeva in ga je mogoče uporabiti, so nasadi črniče/plutovca („montado“) in z njimi povezano rastlinstvo. Prašiči pasme alentejano lahko v celoti izkoristijo te naravne razmere, saj jih je mogoče rediti na prostem in se lahko hranijo večinoma z naravnimi proizvodi, značilnimi za to okolje (trava, želod, žita in stročnice ter manjše živali), po posebnem sistemu, imenovanem „montanheira“.

Ta vrsta reje živali in prehrana dajeta mesu posebne lastnosti glede mišic in maščobe.

Opisane podnebne razmere so omogočile tudi razvoj znanja in izkušenj, ki omogočajo naravno sušenje svinjine, brez uporabe dima ali kakršnih koli zunanjih dejavnikov, razen soli.

Šunke in pleča se tako proizvedejo v značilni obliki s parkljem (ker gre za „črni parkelj“, ga takoj povežemo s prašičem pasme alentejano) in s posebnimi organoleptičnimi lastnostmi, od katerih najbolj izstopajo marmornate mišice, barva in sijaj maščobe, sestava, aroma in okus, značilni za proizvode iz prašičev pasme alentejano (ker se vzrejajo po sistemu „montanheiro“), ki se sušijo v naravnih razmerah opisane regije.

Povezanost proizvoda z regijo temelji tudi na naslednjih dejavnikih:

Zgodovina: Prvi dokumentirani viri o obstoju prašičev v regiji Alentejo segajo v obdobje več stoletij pr. n. št., obstajajo pa tudi dokazi o proizvodnji prašičjega mesa na Portugalskem v rimskem in arabskem obdobju. Cato je hvalil šunko iz regije Alentejo, ki so jo izdelovali na zahodni obali. Pripovedi iz časa ponovne krščanske osvojitve Iberskega polotoka govorijo o sporih med kmeti, pri čemer eni poudarjajo škodo, ki jo prašiči povzročajo na pridelkih, drugi pa opozarjajo na ugodne vplive kakovostnega mesa in drugih proizvodov teh prašičev na prehrano. Ob koncu devetnajstega stoletja in na začetku dvajsetega stoletja je bila prašičereja eden od glavnih gospodarskih virov v regiji Alentejo, ki je zagotavljal trajnostne pogoje za regijo in njene prebivalce.

Ljudje in navade: Uživanje teh proizvodov, ki se nikoli ne strežejo kuhani, spremljajo različni običaji. V preteklosti so se mesni proizvodi „Presuntos“ ali „Paletas do Alentejo“ postregli le ob praznovanjih ali kot poklon častnim gostom.

4.7. Nadzorni organ:

Naziv: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Naslov: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Telefon: (351) 268 62 50 26

Telefaks: (351) 268 62 65 46

E-naslov: agricert@agricert.pt

Ugotovljeno je, da AGRICERT izpolnjuje zahteve standarda 45011:2001.

- 4.8. *Označevanje*: Etiketa mora vključevati: Presunto do Alentejo ali Paleta do Alentejo (ZOP) in ustrezen logotip Skupnosti. Etiketa mora vključevati tudi certifikacijsko oznako, vključno z imenom proizvoda in obliko zadevnega besedila, ime nadzornega organa in serijsko številko (tj. številčno ali črkovno-številčno kodo, ki omogoča sledljivost proizvoda). Naslednji piktogram je vžgan na zunanjo plast kože proizvodov Presunto do Alentejo ali Paleta do Alentejo:

